

BOLDOGSÁGHOZ VEZETŐ KALAUZ

Szerző: **VÁNCSA ISTVÁN**

Ole Thorstensen norvég mesterember, konkrétan ács, bár ez az ő hazájában mást jelent, mint mifelénk. Náluk az ács afféle fővállalkozó és egyben építésvezető is, ám az építkezésen éppúgy dolgozik, mint a többiek. Thorstensen abban különbözik az átlagtól, hogy az egyik – számára nyilván kedves – munkáját részletekbe menően leírta, afféle kibővített munkanapló gyanánt, az eredményt odaadta egy kiadónak, a mű pedig megjelent. Ez már önmagában véve is a csodák birodalmába tartozik, ám a java még hátra van. A könyvet olyan lapok dicsérték, mint például az Economist, a Spectator, a Wall Street Journal meg a hasonlók, számos nyelvre lefordították, világsikert aratott.

Noha Thorstensen műve mindenfajta irodalmi érték, originális gondolat vagy pláne izgalom híjával való, általában véve nincs benne semmi, amivel egy könyvet promózni lehetne. Elégedettség van benne és valamifajta csendes, nyugodt öröm, amely abból fakad, hogy a szerző szereti a munkáját, az elvállalt feladatot – ebben a konkrét esetben egy tetőtér-beépítést – a szívügyének tekinti, minden gondolata körötte forog. Thorstensen tehát kissé habókos benyomást kelt, legalábbis a magyar ugar felől nézvést, pedig a java még mindig hátra van. „Elégedetten szemügyre vesszük a munkánk eredményét, azután [...] kitakarítunk és mindent végigporszívózunk.” Minden munkanap végén, minden áldott este. Sőt nemcsak porszívóznak, hanem szá-

raz mikroszálas felmosóval is végigtörölgetik a padlót, és közben úgy érzik, hogy amit most művelnek, az teljesen normális, magától értetődő dolog. Könnyű volna ezt avval elintézni, hogy eszerint minden norvég zavarodott, erre vonatkozó bizonyítékaink viszont nincsenek.

Thorstensen önmagáról semmilyen további részletet nem árul el, ezek ugyanis nem fontosak. Ami fontos, az például az álmennyezet párazáró fóliával történő beborítása, mert annak olyannak kell lennie, hogy levegőszivárgás fel ne lépjen, az ugyanis növelné a páralecsapódás kockázatát, és így kikövezett út volna a penész és a rothadás felé. Az ellenkező irány pedig a boldogság zöldellő völgyeibe visz, mondhatnánk, de nem mondjuk, szerzőnk szerint ugyanis a boldogság nem valahol a messze-ségben honol, ahová el kéne jutnunk, hanem közvetlenül és elvileg mindenki számára jelenvaló. Szeresd a munkádat, csináld szívvel-lélekkel, és annyi. Thorstensen, hasonlóan az emberiség legnagyobb szellemeihez, az üdvözülésről, a beteljesülésről, a végső, tiszta örömről beszél, csak ő mennyország vagy más, imaginárius régiók helyett nyíltan és egyenesen a padlástérre mutat.

*Ole Thorstensen: Hogyan csináljuk jól?
Egy ácsmester gondolatai az életről
(Typotex Kiadó, 2019, 224 oldal, 2900 Ft)*